

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/25/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4616010036
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4616010036.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD. a sudcov JUDr. Lenky Kováčovej a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci proti obžalovanému K. O. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a/, ods.2 písm. e/ Tr. zák., o odvolaní Okresnej prokuratúry v Topoľčanoch proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 23.03.2016 sp. zn. 1T/7/2016, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 04.05.2016 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku **z r u š u j e** napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovanému:
K. O. , nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom mesto
K., t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby
a ústave na výkon trestu odňatia slobody v Nitre,

u k l a d á :

Podľa § 364 odsek 2 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písmeno l/,

písmeno n/ Trestného zákona a priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písmeno m/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Topoľčany (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného K. O. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a/, ods.2 písm. e/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 26.10.2015 o 14.00 hod. v Topoľčanoch, na O. ulici, v pohostinstve „U mäsiara“, fyzicky napadol poškodeného X. Z. tak, že ho päťou udrel do tváre, následne spolu vyšli pred pohostinstvo pri autobusovú stanicu, kde pokračoval v slovnom a fyzickom napádaní, dal mu dve facky, následne sa poškodený X. Z. postavil z múrika, na ktorom sedel a obžalovaný K. O. ho udrel päťou do tváre, v dôsledku čoho poškodený X. Z. spadol na železné zábradlie, udrel si hlavu, spadol na zem, kde zostal ležať v bezvedomí a týmto konaním poškodenému X. Z., nar. XX.XX.XXXX v K., bytom K., Q. XXX/XX, spôsobil zranenie - tržnú ranu pravej ušnice s dobou liečenia do 7 dní, pričom sa konania dopustil

napriek tomu, že dňa 06.09.2015 bol postihnutý za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno b/ Zákona SNR č. 372/1990 Zbierky o priestupkoch v znení neskorších predpisov, blokovou pokutou vo výške 30 Eur, evidenčné číslo bloku XXXXXXXX a dňa 06.06.2015 bol taktiež blokovou pokutou vo výške 30 Eur postihnutý za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno b/ Zákona SNR č. 372/1990 Zbierky o priestupkoch v znení neskorších predpisov, číslo bloku XXXXXXXX.

Podľa § 364 ods.2 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods.2, ods.3 Tr. zák., s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák. a na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, s tým že na výkon uvedeného trestu obžalovaného zaradil podľa § 48 ods.2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd I. stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že prijal vyhlásenie obžalovaného o jeho vine a vzhľadom na prijatie tohto vyhlásenia, vykonával dôkazy týkajúce sa druhu a výmery trestu, pričom v súlade s ustanovením § 34 ods.1 až ods.4 a ods.6 Tr. zák. prihliadal na osobné pomery obžalovaného a predchádzajúce odsúdenia. Čo sa týka hodnotenia obžalovaného z tohto vyplýva, že obžalovaný nemá dobrú povesť, jeho správanie sa nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku, avšak u obžalovaného bolo zistené časté požívanie alkoholických nápojov. Súd I. stupňa poukázal na výpis z evidencie priestupkov, z ktorého vyplýva, že od roku 2011 má osem záznamov, z toho šesť priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu a dva priestupky voči majetku.

Súd I. stupňa ďalej v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného, kde z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný má osem záznamov. Naposledy bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 22.09.2011 sp. zn. 2T/83/2010, ktorým bol uznaný vinným z rovnakého trestného činu, ako v prejednávanej trestnej veci a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 28.08.2012 sp. zn. 3Pp/7/2012 a bola mu uložená skúšobná doba vo výmere 1 rok, v ktorej sa dňa 01.06.2015 osvedčil. Súd I. stupňa poukázal na to, že obžalovaný bol dňa 28.08.2012 podmiennečne prepustený, pričom od spáchania skutku prešla doba troch rokov a obžalovaný mal snahu o riadne zaradenie sa do spoločnosti, bol riadne zamestnaný. Vzhľadom na tieto skutočnosti, ako aj s ohľadom na mieru závažnosti skutku mal súd I. stupňa za to, že trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne s jeho zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia je primeraný nielen z hľadiska individuálnej ale aj generálnej prevencie.

Uvedený rozsudok, ihneď po jeho vyhlásení, odvolaním napadol prokurátor, pričom do zápisnice o hlavnom pojednávaní uviedol, že odvolanie smeruje čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného. V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že sa nestotožňuje s výrokom o uloženom treste obžalovanému. Poukázal na to, že súd I. stupňa v odôvodnení rozsudku podrobne analyzoval trestnú minulosť obžalovaného, keď rozpísal rozsudky od roku 2003, ktorými bol odsúdený za trestnú činnosť prevažne násilného charakteru a taktiež poukázal aj na priestupky, ktorých má v evidencii od roku 2011 celkovo osem. Prokurátor poukázal aj na to,

že obžalovaný bol v roku 2011 odsúdený za prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a/ Tr. zák. a iné a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody.

Súd I. stupňa priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., ktorou podľa názoru súdu I. stupňa napomáhal obžalovaný pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. S priznaním tejto poľahčujúcej okolnosti sa on nestotožnil a odvolával sa na rozhodovaciu činnosť krajského súdu, ktorý už dlhodobo vysvetľuje náplň tejto poľahčujúcej okolnosti tým, že jedným právnym prejavom obžalovaného - priznaním a oľutovaním nie je možné automaticky priznávať obžalovanému aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., pretože takýmto postupom by bol popretý úmysel zákonodarcu priznať poľahčujúcu okolnosť tým páchatelom, ktorí napomáhali skutočnou pomocou pri objasňovaní trestnej činnosti.

Obžalovaný v prípravnom konaní síce trestnú činnosť doznal a oľutoval, uviedol však, že bol v tom čase pod vplyvom alkoholu a na situáciu si spomínal len matne a preto sa nevedel ku skutku bližšie vyjadriť. Preto prokurátor vyslovil názor, že v tomto prípade obžalovaný nenapomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti takým spôsobom, aby mu bolo možné priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. S poukazom na okolnosti k osobe páchatela a k možnostiam jeho nápravy súd I. stupňa pri úvahách o druhu a výmere trestu nepostupoval podľa § 34 ods.1, ods.4 Tr. zák., keď uložil obžalovanému trest

odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, teda kratší aký vykonal naposledy vo výmere 20 mesiacov. Poukázal na to, že je zrejmé, že k náprave obžalovaného neprišlo, naďalej pokračuje v násilnej trestnej činnosti. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že po 01.06.2015, kedy sa osvedčil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, bol v priestupkovom konaní postihnutý 3-krát, vo všetkých prípadoch za priestupky voči občianskemu spolunažívaniu, pričom skutkov sa dopustil hrubým správaním - fyzickým napadnutím iných osôb.

V zmysle zásady uvedenej v § 34 ods.1 Tr. zák. je preto potrebné ukladať obžalovanému trest odňatia slobody na hornej hranici trestnej sadzby, vo výmere vyššej ako naposledy vykonal.

Navrhol podľa § 321 ods.1 písm. b/, písm. e/ Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a krajskému súdu navrhol, aby podľa § 322 ods.3 Tr. por. vo veci sám rozhodol rozsudkom.

Obžalovaný, prostredníctvom svojho obhajcu, zaslal písomné vyjadrenie k odvolaniu prokurátora, v ktorom vyslovil že odvolanie prokurátora považuje za nedôvodné a preto ho navrhol podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Pokiaľ ide o priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., z praxe viacerých súdov i odvolacích je zrejmé, že túto poľahčujúcu okolnosť priznávajú súdy aj v prípadoch urobenia vyhlásenia o vine aj keď je pravdou, že niektoré súdy túto poľahčujúcu okolnosť priznávajú iba v prípadoch uvádzaných prokurátorom. Čo sa týka jeho trestnej minulosti, konkrétne naposledy uloženého trestu vo výmere 20 mesiacov, v tomto smere poukázal na väčší časový odstup od tohto odsúdenia. Taktiež poukázal na jeho osobné a rodinné pomery, keďže je otcom maloletej dcéry, ako aj na to, že v čase spáchania skutku bol pod vplyvom alkoholu nielen on ale aj poškodený.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupkyňa krajského prokurátora navrhla vyhovieť písomným dôvodom odvolania a vyslovila, že je taktiež toho názoru, že obžalovanému aj keď bolo prihliadnuté na dve poľahčujúce okolnosti bol ukladaný neprímerane mierny trest. Navrhla zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods.1 písm. d/, písm. e/ Tr. por. a podľa § 322 ods.3 Tr. por. navrhla, aby odvolací súd rozhodol sám tak, že v prípade obžalovaného prihliadne na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zák. a na priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Tr. zák. a postupom podľa § 38 ods.2 Tr. zák. uloží nepodmienečný trest odňatia slobody na hornej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby a obžalovaného na výkon tohto trestu navrhla zaradiť do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Obhajca obžalovaného poukázal na písomné dôvody, ktoré uviedol vo vyjadrení k odvolaniu prokurátora. Obžalovaný sa priznal a úprimne oľutoval spáchanie činu. Je síce pravdou, že bol pod vplyvom alkoholu, avšak pod vplyvom alkoholu bol aj poškodený. Poukázal taktiež na osobné a rodinné pomery obžalovaného, ktorý po prepustení sa chce zamestnať, o čom predložil aj písomné potvrdenie. Aj keď obžalovanému bol ukladaný trest odňatia slobody pri spodnej hranici trestnej sadzby vyslovil názor, že aj takýmto trestom je splnený účel trestu, ako individuálna a generálna prevencia. Navrhol preto odvolanie prokurátora, ako nedôvodné, zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázal na vyjadrenie obhajcu k odvolaniu prokurátora, ktoré doplnil v tom smere, že ľutuje spáchanie tohto skutku a uviedol, že po prepustení chce viesť riadny život a chce sa starať o svoju maloletú dcéru. Navrhol, aby mu bol ponechaný trest, ktorý mu bol uložený súdom I. stupňa.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - prokurátorom, preskúmal podľa § 317 ods.1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému mohol odvolateľ podať odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní vzhľadom na vyjadrenie obžalovaného, že je vinný, prijal vyhlásenie obžalovaného a vykonával dokazovanie len ohľadom dôkazov potrebných na rozhodnutie o druhu a výmere trestu. V odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne rozobral jednotlivé odsúdenia obžalovaného, pričom poukázal na to, že obžalovaný sa v minulosti dopustil protiprávneho konania,

za čo bol nielen priestupkovo riešený ale aj súdne potrestaný. Taktiež poukázal na to, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 22.09.2011 sp. zn. 2T/83/2010 uznaný vinným pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a/ Tr. zák. a iné, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, z výkonu ktorého bol uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 28.08.2012 sp. zn. 3Pp/7/2012 podmiennečne prepustený a bola mu uložená skúšobná doba vo výmere jeden rok, v ktorej sa dňa 01.06.2015 osvedčil.

Súd I. stupňa v prípade obžalovaného pri ukladaní trestu prihládol neexistenciu dvoch poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., teda že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Súd I. stupňa poukázal na to, že obžalovaný už v postavení zadržaného - podozrivého a následne aj pri výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie pri rozhodovaní o väzbe a následne aj na výsluchu ako obvineného podrobne popísal priebeh trestnej činnosti tak, aby bolo možné spravodlivo rozhodnúť vo všetkých výrokoch rozhodnutia. Prokurátor namietal prihladnutie na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. n/ Tr. zák. teda, že obžalovaný napomáhal orgánom činným v trestnom konaní, pričom poukázal na jednotlivé prípady, kedy by bolo možné na túto poľahčujúcu okolnosť prihladnúť.

Nadriadený súd sa však nestotožnil s názorom prokurátora. Je pravdou, že na priznanie uvedenej poľahčujúcej okolnosti nie je možné prihladať obligatórne, ale je potrebné vyhodnotiť konkrétne skutočnosti, v tej ktorej trestnej veci. Je pravdou, že v podobe napomáhania pri objasňovaní trestnej činnosti sa vyžaduje, aby páchatel pomáhal tým orgánom, ktoré sú na to určené teda orgánom činným v trestnom konaní a súdu. Za situácie, kedy došlo k významnému posilneniu kontradiktórnosti konania pred súdom, keď ťažisko dokazovania prešlo na konanie pred súdom má postoj obžalovaného k tomuto dokazovaniu dôležitý význam. Podľa § 257 ods. 7 Tr. por. ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná. Obžalovaný takýmto postupom umožní „prevziať“ výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. Súvislosti s riešením otázky prihladnutia na poľahčujúcu okolnosť nemožno prehliadnúť, že v súdnom konaní podľa § 257 ods.5 Tr. por. pri priznaní viny páchatelom - obžalovaným sa postupuje primerane podľa § 333 ods.3 písm. h/ Tr. por., teda že súd pred rozhodovaním o prijatí a lebo neprijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods.1 Tr. por. formou otázok zisťuje, či sa obžalovaný dobrovoľne priznáva a uznáva vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako trestný čin, čím pri kladnej odpovedi aj de iure napĺňa podmienku uvedenú v § 36 písm. n/ Tr. zák. Keďže v danom prípade obžalovaný už v prípravnom konaní nepopieral spáchanie činu kladeného mu za vinu a pred súdom I. stupňa urobil vyhlásenie, že je vinný, súd I. stupňa nemusel vykonávať dokazovanie ohľadom viny, ale len ohľadne dôkazov potrebných pre rozhodnutie o uložení trestu. Iný by bol prípad, keby obžalovaný v prípravnom konaní popieral spáchanie svojho konania.

Súd I. stupňa dospel k záveru, že v prípade obžalovaného je postačujúce uloženie trestu odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností zníženej o jednu tretinu, v trvaní osem mesiacov. Odvolací súd sa však v tejto časti uloženého trestu so záverom súdu I. stupňa nestotožnil. Samotný súd I. stupňa v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na osobu obžalovaného, ako na páchatela, ktorý sa neustále dopúšťa protiprávneho konania, predovšetkým násilného charakteru, za čo mu boli ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré na neho zjavne nemali prevýchovný vplyv. Preto odvolací súd dospel k záveru, že aj keď v jeho prípade prevyšujú poľahčujúce okolnosti, na ktoré odvolací súd prihláda (§ 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák.), nad priťažujúcimi (§ 37 písm. m/ Tr. zák.), trest odňatia slobody uložený súdom

I. stupňa pri dolnej hranici zákonom upravenej trestnej sadzby je trestom neprimerane miernym. Dané skutočnosti viedli odvolací súd k zrušeniu napadnutého rozsudku súdu I. stupňa vo výroku o treste a uložení obžalovanému prísnejšieho trestu. Postupom podľa § 38 ods.3 Tr. zák. bola obžalovanému upravená zákonom stanovená trestná sadzba pri § 364 ods.2 Tr. zák. na sadzbu v rozmedzí 6 mesiacov až 2 roky a 2 mesiace a vzhľadom na osobu obžalovaného odvolací súd dospel k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov bude trestom primeraným.

Odvolací súd zaradil obžalovaného na výkon tohto trestu, tak ako súd I. stupňa, podľa § 48 ods.2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na všetky hore uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.